

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/439/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814209208
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8814209208.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: T. T., H.. XX.X.XXXX, C. N. H. R., F. XXX/XX, zast. JUDr. Martinou Fabianovou, Advokátska kancelária Vranov nad Topľou, Nám. Slobody 6 o zaplatenie 2.641,16 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.915,92 eur v splátkach po 41,81 eur mesačne, ktoré splátky sú splatné do 20. dňa v mesiaci na adrese žalobcu počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a to pod následkami straty výhody splátok.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2.641,16 eur s ročným úrokom z omeškania 8,15% zo sumy 2.641,16 eur od 13.08.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa XX.XX.XXXX medzi S. K. K., B..K.. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca a žalovaná uzatvorili dňa XX.X.XXXX zmluvu Č.. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy K. K. B..K.. poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a VOP. Ďalej uviedol, že zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2.736,38 eur, ktorá pozostávala z istiny 2.396,295 eur, riadneho úroku 244,87 eur, úroku z omeškania 37,14 eur a ostatného príslušenstva v sume 58,08 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia s tým, že sumu 58,08 eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 37,14 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanej úver v sume 2.450 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 41,81 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si uplatňuje splátky úveru splatné

od 20.08.2014 do 20.07.2022 v počte 64 a celkovej sume 2.641,1673 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2014 do 20.7.2022 sa stali splatnými dňa 12.08.2014, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ďalej uviedol, že si uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zo sumy 2.641,16 eur (rozdiel medzi neuhradenými splátkami a súčtom všetkých mesačných splátok započítaných na tieto splátky) a úrok z omeškania vo výške 8,15% z tejto sumy od 13.8.2014 do zaplatenia.

Žalovaná v odpore podanom proti vydanému platobnému rozkazu poukázala na to, že predmetná zmluva podlieha právnomu režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka platných v čase uzavretia zmluvy. Povinnosťou súdu je ex offo skúmať, či uplatnený nárok spĺňa kritéria § 3 Občianskeho zákonníka o dobrých mravoch a posúdiť aj otázku, či zmluva neodporuje dobrým mravom, či neobsahuje neprimerané zmluvné podmienky, či výška RPMN je správne vypočítaná. Ďalej uviedla, že čerpala úver v sume 2.450 eur, ktorý jej bol poskytnutý na účet, no zároveň v ten istý deň bol z úveru stiahnutý spracovateľský poplatok 79 eur, čiže reálne bola poskytnutá iba suma 2.371 eur, pričom sa domnieva, že právny predchodca žalobcu nemôže na spotrebiteľa prenášať náklady na činnosti, ktoré robí vo vlastnom záujme, keďže za uvedený poplatok žalovaná nedostala žiadne protiplnenie. Taktiež namietala výšku poplatku za správu úveru z dôvodu, že za vedenie účtu platila dvakrát a to za vedenie úverového účtu 2,99 eur a zároveň za vedenie osobného účtu 5,90 eur, oba účty sú vedené pod rovnakým číslom.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, listinnými dôkazmi, výpoveďou žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná uviedla čo sa týka predmetnej zmluvy, tak bol to telefonický kontakt zo strany K. K., teda predchodcu žalobcu, kde ju oslovili s tým, že môže jej byť poskytnutý úver, keď sa spýtala, že čo k tomu bude potrebné tak jej povedali, že jedine čo potrebuje je občiansky preukaz. V tom čase už mala od K. K. jeden úver v sume 6.000 eur, ktorý v tom čase riadne splácala. Keďže mala podlžnosti aj voči iným subjektom tak to považovala, alebo povie tak, že sa chytla tej slamky a ten úver si chcela zobrať. Predmetný úver aj splácali, do augusta tak ako je uvedené vo výpise, ktorý bol predložený, potom sa však už dostali do situácie že neboli schopní splácať s tým, že ona aj preberala riadne poštu, aj komunikovala so K. K. no vzhľadom na to, že manžel stratil prácu a aj ona mala problémy s prácou, tak neboli schopní ďalej úver splácať. V konečnom dôsledku potom požadovali aspoň po 10 eur, ale ani to nebolo v ich možnostiach uhradiť. Boli tam telefonáty, ktorými ich urgovali na úhradu, nebolo však v ich možnostiach platiť a taktiež by situáciu asi neporiešil ani odklad splátok. V čase poskytnutia úveru právnym predchodcom žalobcu mali záväzky aj voči iným spoločnostiam, mali dva úvery od spoločnosti D. L., jeden od spoločnosti J., od spoločnosti L. a to mimo toho čo uviedla 6000 eur čo mali od K. K. a ešte vznikol neskôr záväzok voči S. K. K.. Na tieto skutočnosti sa jej nikto zo K. K. nepýtal, prišla tam len s občianskym preukazom. Keď sa pýtala na potvrdenie o príjme, tak jej pracovníčkou bolo povedané, že ona to tam všetko má, otočila jej monitor s tým, že v podstate jej tam bola posielaná na účet výplata, pričom v tom čase mala cca v sume od 380-450 eur v čistom. Na predmetný účet chodil aj príjem manžela, nakoľko mali spoločný účet, aké však tam boli poukazované sumy nevedela uviesť. V tom čase, keď im bol poskytnutý úver, vzhľadom na tie zmluvné dojednania mali zato, že budú schopní úver splácať, nakoľko v tom čase manžel dostal výhodnejšie zamestnanie v Holandsku, no potom toto zamestnanie na dvakrát padlo a potom sa v podstate dostali do tých problémov, že neboli schopní splácať. Z predmetnej sumy úveru použili finančné prostriedky aj na úhradu iných záväzkov a to na úhradu nájomného, pôžičiek od známych ako aj manžel na zabezpečenie alebo v súvislosti so zamestnaním v zahraničí.

Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná svojim vlastnoručným podpisom na zmluve súhlasila so zmluvou, zmluvnými podmienkami, sadzobníkom a všeobecnými obchodnými podmienkami v zmysle čl. III bod 3 a súčasťou zmluvy boli aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Poukázal tiež na čl. II. v ktorom boli individuálne dojednané poplatky a to spracovateľský poplatok, poplatok za poistenie a poplatok za správu úveru. Aj zo žalovanej predloženého výpisu vyplýva, že čerpala úver v sume 2.450 eur a až z tejto sumy bol odpočítaný spracovateľský poplatok v sume 79 eur v zmysle dohodnutých podmienok v zmluve. Preto zastáva názor, že žalovaná neuviedla skutočnosti a ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybnili nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy.

Právna zástupkyňa vo svojom prednese poukázala na to, že žaloba by mala byť zamietnutá, poukazujúc na § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. Ak súd nezohľadní túto pripomienku majú zato, že žalobca nesplnil si ďalšie zákonné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedený v § 9 ods. 2 písm. k), to znamená, že neuviedol výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov a v takomto prípade by mal daný úver mal byť považovaný za úver, ktorý je bez poplatkov a bez úrokov. Taktiež majú zato, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený nesprávny výpočet RPMN, pričom podľa ich výpočtov vychádzala RPMN vyššia ako 17,75%. K žalobcom predloženej amortizačnej tabuľke uviedla, že táto bola predložená až teraz v priebehu konania, v čase podpísania zmluvy žalovaná s touto nebola oboznámená a poukázala tiež na to, že žalobca potvrdil, že neskúmal pomery, resp. bonitu žalovanej v čase poskytovania úveru, resp. jeho právny predchodca.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 13.7.2015 uviedol, že žalovaná uhradila pôvodnému veriteľovi 534,08 eur, suma 53,71 eur bola započítaná na istinu, suma 338,44 eur na riadny úrok a suma 141,93 na poplatky. V ďalšom uviedol, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa 27.6.2012 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej jej pôvodný veriteľ poskytol úver 2.450 eur, v zmysle čl. I. sa ho žalovaná zaviazala splátiť s úrokovou sadzbou 11,9% p.a., v zmysle čl. II. sa zaviazala zaplatiť spracovateľský poplatok v sume 79 eur, poplatok za správu úveru v sume 2,99 eur mesačne a poplatok za poistenie v sume 2,18 eur mesačne, splatnosť úrokov a poplatkov bola stanovená mesačne ku dňu splátky v kalendárnom mesiaci. Žalovaná sa úver zaviazala splácať spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok v sume 41,81 eur k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.8.2012 a s konečnou splatnosťou 20.7.2022, žalovaná sa zaviazala uhradiť 120 splátok. Taktiež opätovne poukázal na to, že žalovaná vyhlásila, že sa oboznámila so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, že s nim súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať. K RPMN nákladov uviedol, že táto bola vypočítaná v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy za použitia základných uvedených veličín a to Ak - výška spotrebiteľského úveru 2.450 eur, m - číslo poslednej splátky, ak - výška mesačnej splátky - 39,63 eur (výška mesačnej splátky 41,81 eur - poplatok za poistenie 2,18 eur), kde potom i - RPMN predstavuje 0,1585, čo pri prepočítaní na percentá a zaokrúhlení predstavuje 15,85%.

Žalobca predložil súdu aj výpis z úveru číslo XXXXXXXXXXX, podľa ktorého výška úveru predstavovala sumu 2.450 eur a v tejto sume bolo uskutočnené aj čerpanie a podľa ktorého žalovaná vykonala celkovo 13 úhrad a to 10 krát v sume po 41,81 eur a 3 krát v sume po 38,66 eur, teda celkovo 534,08 eur s tým, že ostatná splátka bola vykonaná dňa 20.8.2013. V ďalšom sú z výpisu zrejme poplatky a to spracovateľský v sume 79 eur, poplatok za správu úveru v sume 2,99 eur a za poistenie úveru 2,18 eur ako aj predpis riadneho úroku ako aj predpis úrokov z omeškania.

V písomnom vyjadrení zo dňa 23.9.2015 žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne poukázala na ust. § 9 ods. 2 písm. j, písm. k) a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) ako aj ust. § 52 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) s tým, že predmetom konania je nárok zo zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o splátkovom úvere, no v zmluve sa len uvádza výška splátky 41,81 eur bez bližšej špecifikácie, z uvedeného nevyplýva, koľko z tejto splátky ide na splátku úveru (istiny), koľko na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov a nevyplýva to ani z úverových zmluvných podmienok, pričom zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. V danom prípade sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Poukázal tiež na rozhodnutia súdov v obdobných veciach. Taktiež uviedla, že podľa dvoch internetových stránok, je RPMN vyššia ako uvedená v zmluve, kde je nesprávna výška v neprospech žalovanej - spotrebiteľa. V ďalšom sa zaoberala ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy s odkazom na ust. § 7 ods. 1 s tým, že má za to, že veriteľ nesplnil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 a nekonal pri zisťovaní s odbornou starostlivosťou pri zisťovaní majetkových pomerov žalovanej a jej schopnosti splácať úver, pričom ma informácie o jej platobnej neschopnosti, o príjmoch rodiny (príjme žalovanej vo výške minimálnej mzdy) a o existencii ďalších úverov .

Súčasne predložila výpočty RPMN vykonané cez portály finančnej správy, podľa ktorých pri výške splátky 41,81 eur mesačne a náklade v podobe poplatku za spracovanie úveru by RPMN v danom prípade úveru predstavovala 17,53%, 18,8% či 18,84%.

S písomným vyjadrením zo dňa 29.10.2015, v ktorom žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ ho informoval, že úver bol poskytnutý na základe obrátov klienta na jeho osobnom účte a preto nebolo potrebné preverovanie potvrdení o príjme, predložil aj amortizačnú tabuľku s uvedením započítania tej ktorej splátky a to príslušnou sumou na istinu a na započítanie úroku s tým, že suma spolu predstavovala sumu 41,81 eur.

Na preukázanie svojich pomerov žalovaná predložila potvrdenie K. S., S. N. H. R. o tom, že požiadala o dávku v nezamestnanosti ako aj prehľad vyplatených dávok nemocenského poistenia za obdobie 02/2015 - 05/2015 spolu v sume 950,40 eur, potvrdenie Ú. S., K. N. B. Q. N. H. R.X. o zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 1.2.2015 ako aj rodné listy maloletých detí S.Í. T., H.. XX.X.XXXX B. E. T., H.. XX.X.XXXX. V priebehu ďalšieho konania právna zástupkyňa uviedla, že žalovaná sa zamestnala, no poberá len minimálnu mzdu, manžel sa má podrobiť zdravotnému zákroku. Predložili taktiež súdu rovnopis z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 4C/198/2014, ktorým bola žalovaná spolu s manželom Z. T. zviazaní na zaplatenie v prospech žalobcu S. K. K., B..K.. sumy 22.280,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 2.12.2013 do zaplatenia v mesačných splátkach po 177,30 eur a trov konania.

Právny zástupca žalobcu poukázal v prednese na to, že žalovaná na pojednávaní vykonanom dňa 14.7.2015 na ňou položenú otázku sa vyjadrila, že mala zato, že budú schopní predmetný úver splácať ako aj to, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver na základe obrátov tak ako boli vykonávané na jej účte a teda nemal dôvod nejako sponchybňovať bonitu žalovanej ako klienta a dlžníka a je preto možné sa domnievať, že takto to žalovaná teda s tou schopnosťou to splácať poskytovaný úver tlmočila aj právnenmu predchodcovi žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy.

Pôvodný veriteľ - postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. predložila súdu výpis z účtu žalovanej za obdobie od 1.1.2012 do 30.6.2012 preukazujúci transakcie vykonané na účte žalovanej v predmetnom období.

Žalovaná sa vo vyjadrení zo dňa 3.3.2016 bližšie venovala niektorým položkám z výpisu z účtu s tým, že čo sa týka kreditných transakcií tak sa jednalo o jej mzdu či dávky nemocenského poistenia pre jej manžela, suma 9.206,87 eur a 4.870 eur boli finančné prostriedky z úveru poskytnutého S. K. K., taktiež mesačne boli poukazované na účet rodinné prídavky a suma 800 eur zasa pôžičku od príbuznej s tým, že splátka z S. K. K. bola použitá na úhradu iných splátok tak ako to preukazujú transakcie na účte.

Právny zástupca žalobcu v záverečnom prednese poukázal na to, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Na základe zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovanej úver s tým, že po splnení podmienok, resp. nedodržania podmienok za strany žalovanej pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorá pohľadávka následne bola postúpená na žalobcu ako postupníka a ani tomuto predmetná pohľadávka z tohto úverového vzťahu uhradená nebola, preto si túto uplatňuje súdnou cestou touto žalobou. Poukázala tiež na predmetné kreditné operácie na účte žalovanej a to najmä zo dňa 2.4.2012 a 21.6.2012, kde sa jednalo o väčšie položky a majú za to, že pôvodný veriteľ vzhľadom na tieto kreditné operácie a na pohyby na účte žalovanej postupoval s náležitou starostlivosťou pri poskytnutí úveru, a teda že aj boli splnené podmienky následne pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, preto navrhujú žalobe vyhovieť.

Právny zástupkyňa žalovanej v záverečnom prednese navrhla žalobu zamietnuť s odkazom ich písomné vyjadrenia či ústne prednesy.

K. K., B..K.. ako banka a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 27.6.2012 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“). Podľa článku. I. úverovej zmluvy - Základné podmienky, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi ako privátnemu klientovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto úverovej zmluve. Dlžník bol povinný za podmienok dohodnutých úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Na základe úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver v sume 2.450 eur, ako

spotrebný úver na čokoľvek, ktorý sa žalovaný zaviazal ako dlžník splácať v mesačných splátkach po 41,81 eur a to v 120 mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.07.2022, pričom úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 11,90% ročne a ročná percentuálna miera nákladov 15,85%. Ako inkasný účet a účet pre poskytnutie úveru bol určený účet XXXXXXXXXX/XXXX. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala 4.760,07 eur.

V zmysle ďalších dojednaní všetky údaje a náležitosti uvedené v Základných podmienkach úverovej zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, Úverovými podmienkami a VOP.

Podľa bodu 10. čl. I. zmluvy ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s Úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva.

V zmysle bodu 14. čl. 1 zmluvy banka vyhotoví výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky a to bezplatne a na požiadanie dlžníka.

Podľa čl. II. zmluvy - Poplatky dlžník je povinný banke platiť poplatky a to spracovateľský poplatok 79 eur jednorazovo, poplatok za poistenie k úveru 2,18 eur mesačne a poplatok za správu úveru 2,99 eur mesačne. Poplatky uvedené v tabuľke hradí dlžník v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru.

V zmysle bodu 3 čl. III. zmluvy - Záverečné ustanovenia žalovaná ako dlžník vyhlásila, že sa oboznámila so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 1.7.2007.

Podľa bodu 6. uvedeného článku zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

V bode 7. článku III. zmluvy si zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Úverová zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania obidvomi zmluvnými stranami. (bod 11. čl. III. zmluvy).

Časť II. čl. III. zmluvy - Súhlas s poistením k úveru bod 3. podpisom úverovej zmluvy dlžník súhlasí s poistením schopnosti splácať tento úver podľa poistnej zmluvy v znení neskorších zmien a dodatkov (ďalej „rámcová poistná zmluva“) a to v rozsahu poistenia dohodnutého podľa bodu 2. tejto časti (komplexný súbor poistenia).

Podľa bodu 12. čl. III. zmluvy poistnými podmienkami sa rozumejú Všeobecné poistné podmienky S. L. K., B. K.. pre poistenie pracovnej neschopnosti a straty zamestnania k úverom SLSP, a.s. platné a účinné ku dňu podpisu úverovej zmluvy. Dlžník vyhlásil, že sa oboznámil s poistnými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom podpisom úverovej zmluvy potvrdzuje ich prevzatie.

V zmysle bod 17. čl. III. podpisom úverovej zmluvy zo strany dlžníka dochádza k uzatvoreniu poistenia k úveru.

Žalobca predložil súdu aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere opatrené podpisom žalovanej obsahujúce totožnosť a údaje veriteľa spotrebiteľského úveru, opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru, náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V zmysle bodu 1.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) tieto VOP upravujú všetky vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom na základe zmlúv uzatvorených v súvislosti s bankovými produktmi, ako aj vzťahy vznikajúce v súvislosti s konaním, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy.

VOP tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s príslušným bankovým produktom, bez ohľadu na to, či je príslušný produkt vo VOP upravený (bod 1.3 VOP).

V rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s určitým bankovým produktom líšia od ustanovení VOP sú rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej zmluvy. Ak ustanovenia VOP týkajúce sa jednotlivých bankových produktov obsahujú odlišnú úpravu ako všeobecná alebo záverečná časť VOP, sú rozhodujúce ustanovenia osobitnej časti VOP (čl. 1 bod 1.4., bod 1.5. VOP).

Podľa bodu 7. VOP - Úvery tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovoprávne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou, nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a klient- fyzická osoba nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Banka prevzala/prijala/dostala všetky dokumenty ňou požadované, ktoré sú uspokojivé pre banku po formálnej aj vecnej stránke. Banka prijala listiny preukazujúce schopnosť klienta splácať úver a ponúknuť banke, podľa vlastného uváženia banky, dostatočné zabezpečenie poskytnutého úveru, napr. potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu, výplatné pásky, daňové priznanie, výkaz o majetku a záväzkoch za bežné obdobie (bod 7.1.1. VOP).

V zmysle bodu 7.2.2. VOP banka je oprávnená pred uzatvorením úverového vzťahu, ako aj kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu, preverovať schopnosť klienta splácať úver a požadovať od klienta predloženie listín preukazujúcich schopnosť splácať úver.

Banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov sa uskutoční formou splátok klientom (bod 7.2.4 VOP).

Podľa čl. 7 bod 7.3.2. VOP - Splácanie splátkového úveru pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu. V prípade, že ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených so splátkovým úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu a dohodnutý úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške, dohodli sa klient a banka na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky vo forme zaťaženia účtu, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu a úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške. Na základe tejto skutočnosti bude rozsah čerpaného splátkového úveru vyšší ako je výška dohodnutého úverového rámca (nepovolené prečrpanie) a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečrpanie minimálne do výšky dohodnutého úverového rámca.

Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

V zmysle bodu 7.4.4. čl. 7 VOP pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru, je povinný zaplatiť banke okrem úrokov z úveru stanovených v zmluve tiež úroky z omeškania.

Podľa čl. 7 bod 7.6.1. VOP ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo:

a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená:

a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,

b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi bankou a klientom, resp. treťou osobou,
c) započítať pohľadávku z úveru banky voči akejkolvek pohľadávke klienta voči banke,
d) zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, a to až do doby, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru.

Klient je povinný platiť banke poplatky, za služby poskytované bankou podľa sadzobníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu a/alebo poplatky dohodnuté v príslušnej zmluve. (čl. 16 bod 16.1.1. VOP).

Podľa bodu 19.16 VOP klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremlčané alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

Podľa bodu 19.18 VOP tieto VOP nadobúdajú účinnosť dňa 01.08.2002. Všetky zmluvné vzťahy uzatvorené medzi klientom a bankou odo dňa účinnosti VOP sa riadia VOP, pokiaľ v nich nie je uvedené inak. Zmluvné vzťahy, ktoré sa riadili ktorýmikoľvek pôvodnými obchodnými podmienkami sa odo dňa účinnosti týchto VOP riadia výlučne týmito VOP. Klient súhlasí s tým, aby tieto VOP nahradili v plnom rozsahu pôvodné obchodné podmienky a obdobné dokumenty banky a že takéto zmluvy sa budú riadiť výlučne týmito VOP, pokiaľ v týchto VOP nie je uvedené inak.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 04.07.2014 adresovaným žalovanej spoločnosť K. K., B..K.. ako postupca oznámila postúpenie pohľadávky voči nej na žalobcu ako postupníka.

Listom zo dňa 24.7.2014 žalobca žalovanej oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 24.7.2014 a poskytol žalovanej lehotu na úhradu dlžnej čiastky do 8.8.2014.

K. K., B..K.. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 27.06.2014 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1076/2014/CE. Podľa článku V. bod 5.1 predmetom zmluvy je dohoda zmluvných strán o odplatnom postúpení pohľadávok a to so všetkými právami, ktoré sú spojené s postupovanými pohľadávkami a za podmienok uvedených v tejto zmluve.

V zmysle čl. V. bod 5.2 zmluvy o postúpení pohľadávok na základe podmienok tejto zmluvy postupca postupuje postupníkovi dňom účinnosti tejto zmluvy pohľadávky vrátane príslušenstva a všetkých práv a nárokov, ktoré sú s pohľadávkami spojené, ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok.

Podľa prílohy k zmluve o postúpení zostatok pohľadávky predstavoval sumu 2.736,38 eur a istina celkom sumu 2.396,29 eur, istina do spl sumu 0 eur a po spl 2.396,29 eur a dátum poslednej úhrady 20.8.2013.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský

úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> (§ 7 ods. 1 zákona).

Podľa § 9 ods. 2 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

V zmysle § 11 ods. 2 zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že suma, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, je nárokom zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalovanou ako dlžníkom zo dňa 27.6.2012, na základe ktorej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver v sume 2.450 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť za v zmluve dojednaných podmienok.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah

obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho

právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zjavné, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s

ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú

zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania, tak ako to uviedla aj žalovaná. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Ako je zrejmé zo zmluvy o úvere, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 120 mesiacov. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok. Nepremľčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky spätne od podania žaloby, teda splátky splatné po 17.10.2011, žaloba bola podaná dňa 17.10.2014. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremľčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.10.2011, pričom je zrejmé, že žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie splátok splatných od 20.8.2014, teda len nepremľčané splátky.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarcia sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd mal teda za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva, z ktorej nárok bol na žalobcu postúpený, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní. Ako súd už uviedol vyššie, jednalo sa o zmluvu spotrebiteľskom úvere, ktorej náležitosti obsahuje

ustanovenie § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy tak ako ich vyžuje zákon je aj uvedenie termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s tým, že súčasne je v ust. § 11 ods. 1 písm. a) spojená s nespĺnením tejto povinnosti sankcia a teda, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Dokazovaním mal súd za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška celkovej mesačnej splátky bez rozdelenia istiny a úrokov. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.11.2014 sp. zn. 7Co/220/2014, kde tento uviedol: „Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.“

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov a v ďalšom sa nezaoberal poplatkom za poskytnutie úveru a ani poplatkom za správu úveru.

Podľa názoru súdu na tom nemení nič ani skutočnosť, že právny predchodca si splnil svoju povinnosť tak ako mu vyplývala z ust. § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a žalovanej poskytol informácie v súlade s ods. 2 prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> zákona a v neposlednom rade ani skutočnosť, že v zmysle bodu 14 časť I. č. I. zmluvy by právny predchodca na požiadanie žalovanej ako dlžníka bezplatne vyhotovil výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky, tak ako túto predložil súdu až v priebehu konania.

Čo sa týka namietaného rozporu ohľadom uvádzanej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov RPMN, žalobca predložil súdu výpočet v zmysle prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch pričom uviedol, že vzhľadom na zložitosť výpočtu nie je možné tento uskutočniť na kalkulačke, ale len prostredníctvom zložitých aproximačných metód, ktorými sa dá náročne dopracovať k výsledku s tým, že podľa ním vykonaného prepočtu za použitia vo vyjadrení uvedených veličín ako ich predpokladá aj zákon určil RPMN tak ako bola uvedená v zmluve vo výške 15,85%. Žalovaná súdu predložila informatívne prepočty, podľa ktorých by mala byť RPMN vyššia, pričom vychádzal zo sumy splátky 41,81 eur, pričom žalobca použil pre výpočet sumy splátky po odrátaní splátky na poistenie, teda v sume 39,63 eur.

Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa § 19 ods. 1 zákona podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>.

Vzhľadom na skutočnosť, že nie je v možnostiach súdu vykonať výpočet RPMN iným spôsobom ako informatívnym (tak ako boli predložené aj právnu zástupkyňou žalovanej) prostredníctvom portálov zaoberajúcich sa danou problematikou ako aj na skutočnosť, že s prípadnou nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa sú spájané rovnaké dôsledky porušenia povinností v zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch ako pri nespĺnení povinností týkajúcej sa náležitostí zmluvy ako ich súd uzavrel vyššie, súd v súlade so zásadu hospodárnosti konania nevykonal ďalšie dokazovanie ohľadom tejto skutočnosti.

Žalovaná je tak povinná zaplatiť iba sumu 1.915,92 eur, ktorá suma je rozdielom medzi sumou zo strany žalobcu reálne poskytnutou 2.450 eur a vykonanými úhradami 534,08 eur vrátane sumy uhradenej na poplatok za poistenie úveru ako sa ním bude zaoberať nižšie, preto súd v tejto časti uplatnený nárok považoval za dôvodný a žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy a čo do zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca uviedol, že si neuplatňuje podanou žalobou poplatky, no vzhľadom na skutočnosť, že poistenie malo byť dojednané v súlade s čl. III. časť II. zmluvy o úvere a súd všetky vykonané úhrady započítal na istinu, k predmetnému poisteniu uvádza.

Čo sa týka dojednania poistenia s čl. III. časť II. zmluvy o úvere pod bodom 3 - prehlásením, že podpisom úverovej zmluvy súhlasí s poistením súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nepredložil súdu žiaden doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v predmetnej zmluve bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanej vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Súd mal za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto žalovanou vykonané úhrady na túto položku v rámci splátok započítal na istinu.

K žalovanej navrhovanému posúdeniu zmluvy a nárokov žalobcu a ich prípadnému rozporu s dobrými mravmi súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že v danom prípade sa nejedná o konanie spĺňajúce kritéria tak ako ich predpokladá ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd predmetnú zmluvu ako aj nároky z nej posúdil jednak z pohľadu úpravy spotrebiteľských zmlúv ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalovaná v neposlednom rade namietala, že právny predchodca žalobcu pred uzavretím zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou tak ako mu to ukladalo ust. § 7 zákona.

Žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa uviedol, že pôvodný veriteľ ho informoval, že úver bol poskytnutý na základe obrátov klienta - žalovanej na jeho osobnom účte a preto nebolo potrebné preverovanie potvrdení o príjme.

Jedná sa o povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií, získaných jednak od spotrebiteľa a jednak napr. v prípade banky zo spoločného bankového registra. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov. Toto ustanovenie je súčasťou dôslednej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa a je transpozíciou všeobecnej požiadavky smernice na stanovenie účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. Ide o mechanizmus, ktorý motivuje veriteľa a prináša spotrebiteľovi prípadnú finančnú výhodu v prípade pochybenia veriteľa. Zároveň s ním nie je spojená okamžitá povinnosť vrátiť celý poskytnutý úver.

Súd vyhodnotil konanie pôvodného veriteľa a dospel k záveru, že len samotné posúdenie obrátov na účte klienta - žalovanej, nie je konaním s odbornou starostlivosťou tak ako to predpokladá citované ustanovenie § 7 ods. 1 zákona. Súd má totiž za to, že pre posúdenie schopnosti splácať nepostačuje len zistenie príjmov dlžníka, kde aj žalovaná potvrdila, že na osobný účet bola zasielaná tak jej mzda ako aj manžela, ale je najmä potrebné zistiť prípadné ďalšie záväzky dlžníka, resp. klienta, ktoré v konečnom dôsledku nie vždy musia byť zrejmé ani z pohybov na účte, keďže poukázanie či následné úhrady zo záväzkových vzťahov s inými subjektmi či už bankového alebo nebankového charakteru nemusia byť vykonávané prostredníctvom tohto účtu, aj keď to nie je vylúčené. Vyjadrenie žalobcu zabezpečené od pôvodného veriteľa potom v konečnom dôsledku potvrdzuje vyjadrenie žalovanej, že na poskytnutie úveru jej postačovala preukázať svoju totožnosť a že veriteľ v ďalšom vychádzal z príjmov poukazujúcich na účet. Pôvodný veriteľ dokonca v čl. 7 VOP ako banka mal potvrdiť prijatie listín preukazujúcich schopnosť klienta schopnosť splácať úver tak ako boli príkladom uvedené v bode 7.1.1. a taktiež bolo pôvodnému veriteľovi dané oprávnenie aj kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu preverovať schopnosť klienta splácať úver (bod 7.2.2. VOP). Taktiež pod požiadavku takého konania vzhľadom na už uvedené ohľadom ďalších záväzkov dlžníka nemožno subsumovať, resp. ho považovať za konanie s odbornou starostlivosťou posúdenie kreditných položiek na účte dlžníka bez akejkoľvek ďalšej výpovednej hodnoty.

Vzhľadom na záver o nekonaní pôvodného veriteľa s odbornou starostlivosťou, s ktorým konaním na druhej strane nie je spojená okamžitá povinnosť vrátiť celý poskytnutý úver, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy v splátkach po 41,81 eur, teda v sume pôvodne dojednaných splátok.

Posledným nárokom žalobcu bol nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy 2.641,16 eur od 13.08.2014 do zaplatenia. Ako už súd uviedol vyššie má za to, že v dôsledku nekonania pôvodného veriteľa s odbornou starostlivosťou nie je oprávnený žalobca ako terajší veriteľ žiadať od žalovanej ako spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, teda podľa názoru súdu vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru sa nestala splatnou celá suma a keďže súd žalovanú zaviazal na platenie v mesačných splátkach tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, žalovaná sa nedostala do omeškania, preto je nárok žalobcu na úrok z omeškania v celom rozsahu nedôvodný a v tejto časti, úroku z omeškania, žalobu zamietol.

V prípade splnenia podmienok podľa § 11 ods. 2 zákona v ďalšom zákonodarcu nerieši otázku splatenia úveru, preto súd pre zachovanie rovnováhy vzájomných práv a povinností pri určení povinnosti žalovanej ako dlžníka platiť v splátkach súčasne toto podmienil istým druhom ochrany práv veriteľa - žalobcu pre prípad, že splátky nebudú riadne uhrádzané a to stratou ich výhody.

Súd nevykonával ďalšie dokazovanie v súvislosti s otázkou skúmania bonity žalovanej, resp. konania veriteľa s odbornou starostlivosťou, nakoľko mal za to, že ak by pôvodný veriteľ disponoval prípadnými listinami tak by ich poskytol žalobcovi, na ktorého bola postúpená pohľadávka ako aj práva s ňou spojené a to najmä s odkazom na ustanovenie čl. VIII. Zmluvy o postúpení pohľadávok, v ktorom sa ako postupca zaviazal odovzdať žalobcovi ako postupníkovi originály zmluvnej dokumentácie.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.